

Izdaja na osvobojenem ozemlju

Slovenski

Informacijski vestnik
Osvobodilne fronte

poročevalca

Cena 2 L. ali 30 Pf.

Leto III.

5. september 1942 Štev. 35

IZ VSEBINE: Komunique VOSOF o justifikaciji izdajalca Majdiča-Merčuna. Fašistične zveri kopičijo umor na umor. - Ne nasedajte lažem in obrekovanjem! - Hrvatski narod se dviga v boj za svobodo! - Italijanska ofenziva proti slovenskim partizanom se krha.

SMRT IZDAJALCEM!

Komunique VOSOF/Varnostno-obveščevalne službe OF/.

Dne 25. avgusta 1942 so organi varnostne službe OF justificirali Majdiča Fortunata, banovinskega uradnika in upravitelja "Rokodelskega doma" v Ljubljani.

Majdič Fortunat je bil eden najbolj delavnih podžigalcev državljanske vojne med Slovenci v korist okupatorju in glavni organizator množičnih denuncijacij zadnjega časa v Ljubljani proti poštenim Slovincem.

Najreakcionarnejša klika v slovenskem narodu je po enem letu svoje borbe proti Osvobodilnemu poletu slovenskih ljudskih množic spoznala, da s svojimi bivšimi skomprotiranimi in ob zlomu Jugoslavije razkrinkanimi ne more več pridobivati in slepiti niti svojih lastnih somišljenikov. Zato je začela postavljati na položaje, ki zahtevajo izredno delavnost in neposredni stik s somišljeniki, svoje aktiviste, ki se doslej niso udeleževali na vidnejših mestih, zlasti ne v politiki, ter so vzbujali v javnosti videz mirnega in neaktivnega človeka. Majdič Fortunat je bil tak aktivist bele garde, ki je v zadnjem času razvil veliko aktivnost v škodo slovenskega naroda in njegove Osvobodilne borbe in to v najbolj kritičnem trenutku, ko je okupator z ogromno premočjo navalil na slovensko partizansko osvobodilno vojsko.

Obveščevalna služba OF je odkrila:

I. a) Majdič Fortunat je bil komandant Slovenske legije (oborožene tolpe Bele garde) za Ljubljano;

b) Pod psevdonom Merčun je organiziral vojaške oddelke te legije v posameznih okrajih Ljubljane, jih opremljal z orožjem in municijo ter odpošiljal na deželo v hrbet partizanom, ki so ravno junaško odbijali vse napade izjalovljene italijanske ofenzive proti osvobojenemu slovenskemu ozemlju;

c) Oborožitev Slovenske legije v Ljubljani in odpravo njenih oboroženih oddelkov na deželo je vršil pod pokroviteljstvom in s pomočjo okupatorskih vojaških oblasti, ki dajejo tolпам orožje, kolektivne propustnice za prehod ljubljanske žične meje in celo vojaške kamijone za prevoz tolpe na teren.

č) Majdič Fortunat je izdajal podrejenim organom navodila, da morajo iskati in odkrivati skladišča orožja in municije OF, vršiti rekvizicije za potrebe oboroženih tolp Slovenske legije predvsem pri simpatizerjih in podpornikih partizanov;

d) Izdal je nalog, da mora imeti vsaka oborožena tolpa Slovenske legije na terenu partizanske znake - slovenski trak in peterokrako rdečo zvezdo. Dejansko se tudi na terenu pojavljajo belogardistične tolpe s partizanskimi znaki, ki ropajo po vaseh, izsiljujejo od kmetov denar, hrano in živino, posiljujejo dekleta in žene ter skušajo tako odtrgati slovensko kmečko ljudstvo od narodne partizanske vojske.

Majdič Fortunat je storil vse, kar je bilo v njegovi moči, da so se njegovi nalogi tudi dejansko izvršili. Proti tistim pripadnikom Slovenske legije, ki niso hoteli slediti njegovim izdajalskim poveljem, je nastopal z grožnjami, da jih bo izročil okupatorjem, če se ne podredijo.

II. Vse svoje podlo bistvo je Majdič Fortunat odkril na drugem področju svojega udejstvovanja - kot denuncijant in organizator množičnega denuncijanstva:

a) Že lansko jesen je Majdič Fortunat pisal denuncijantsko pismo predstojniku nekega ljubljanskega urada, v katerem je ovajal celokupno uradništvo članstva OF;

b) Kot vodja Slovenske legije za Ljubljano pa je začel organizirati denuncijantsko mrežo za vso Ljubljano. Po raznih ljubljanskih okrajih in ulicah je postavljajal ovaduhe z nalogo, da sledijo in izsledijo aktiviste OF;

c) Majdič Fortunat je razpošiljal poziv "Slovenci in Slovenke", ki ga je v celoti objavil Slovenski Poročevalec šte. 33 z dne 17. VIII. 1942., kjer poziva na zbiranje podatkov o vseh onih poštenih Slovencih, ki niso pristaši bele garde, pod pretvezo, da so se pregrešili proti narodu in z lažjo, da bodo izročeni bodoči jugoslovanski državnim oblastem. Ti podatki so se stekali pri Majdiču Fortunatu v njegovi centrali v Rokodelskem domu. OSOF ima v rokah dokaze, da se ti podatki že danes izročajo okupatorjem. Posledica tega so aretacije in streljanje na licu mesta v zadnjih 14 dneh v Ljubljani.

Tako je bil Majdič Fortunat eden izmed onih, ki je na področju denuncijanstva nadaljeval delo dr. Ehrliča in njegovih stražarjev.

Iz vseh ugotovljenih dejstev po Majdičevem organizatorskem udejstvanju izhaja, da Majdič ni bil samo slepo orodje voditeljev bele garde, ampak pravi iniciator odredb vodstva bele garde.

Za vse te zločine je sedaj prejel Majdič Fortunat zaslužno kazen, ki je obenem opomin vsem tistim aktivistom bele garde, ki se nadejajo, da njihova prejšnja politična neaktivnost lahko zakrije pred ljudstvom njihovo sedanje zločinsko delo proti slovenskemu narodu.

Ljubljana, 25. VIII. 1942.

OPOZORILO

Slovenska narodna oblast v današnjih vojnih razmerah ne more trpeti lahkomišelnega odnosa do dragocenih slovenskih življenj. Ker pa belogardistično-mihajlovičevski sovražniki slovenske svobode odkrito sodelujejo s tujimi okupatorji in jim pomagajo uničevati slovenski narod, se zlasti smatra za kršenje odlokov in predpisov OF:

1) Vsako mobiliziranje ali poizkus mobilizacije ljudi ali materijala za okupatorsko in belogardistično vojsko ("slovensko" legijo, oz. "legijo smrti");

2) Vsako dajanje podatkov o stanovanju, gibanju, sestankih, izjavah in delu pristašev osvoboditve slovenskega naroda, ki bi koristile okupatorju ali beli gardi, kakor tudi vsako klepetanje, ki bi spravljal v nevarnost življenje, osebno svobodo ali imetek pristaša OF;

3) Vsako hranjenje, nošnja ali uporaba orožja, ki je v celoti last slovenske narodne oblasti;

4) Vsako razširjenje in skrivanje belogardistične literature ter sodelovanje pri njej;

5) Vsako sodelovanje na sestankih in akcijah bele garde;

6) Vsako zavestno posredno ali neposredno podpiranje bele garde.

Za zločine po ti slovenskemu narodu, navedene pod tt. 1., 2. in 3., je predvidena smrtna kazen, ki izostane edinole v primeru očitne zapeljanosti in ob neizpodbitnih dokazih o doprinešenih žrtvah za slovensko narodno osvoboditev.

Za zločine pod tt. 4., 5. in 6. velja smrtna kazen le v težjih primerih.

Kdor tega našega opozorila ne bo vzela za časa na znanje, ga bo prej ali slej doletela neizprosna, toda pravična kazen slovenske narodne pravice.

26. avgusta 1942.

Izvršni odbor

Osvobodilne Fronte slovenskega naroda.

POPRAVKE: V zadnji posebni izdaji "Slovenskega poročevalca" mora v članku "Apel civiliziranemu svetu" namesto "reš zlomljena" stati "nezlomljena metropola slovenstva".

FAŠISTIČNE ZVERI KOPIGIJO UMOR NA UMOR, ZLOČIN NA ZLOČIN

/Nove žrtve podlega izdajstva/.

Na podlagi Judeževe ovadbe so pretekli teden črnosračniški banditi iz krdela "21.april" vdrli v mehanično delavnico Frica Hribernika na Celovški cesti, ustrelili mojstra, 3 pomočnike in lastnika firme tvrdke "Kromkovina". Umorjeni so bili ovadeni, da izdelujejo vojaški material za slovensko partizansko vojsko. Uradno poročilo, ki so ga izdali fašistični razbojniki o storjenem zločinu, šteje med tak material acetilenske svetiljke, nože, ki so jih stranke prinesle v popravilo in drugo mehanično orodje.

Umorjeni Slovenci

FRIC HRIBERNIK,
JOSIP KROPAR,
MILAN KRPAN,
RUDI MEDVEŠČEK,
ANTON MIHELČ,

so padli kot heroji. Pred usmrčitvijo so vzklikali slovenski osvobodilni borbi, Sovjetski Zvezi in avantgardi delavskega razreda. Eden med njimi, ki ni bil takoj mrtev, je še težko ranjen poslednjikrat pozdravil nado zatiranih narodov in vseh teptanih delovnih ljudi-Sovjetsko Zvezo. Pobesneli fašisti so mu zategadelj smrtne muke povečali s tem, da so mu rane posipali z žaganjem, po smrti pa so mu glavo dobesedno skalpirali. Najstarejši pomočnik, ki je bil komaj dva dni v službi pri Hriberniku, je pred usmrčitvijo slekel srajco raz sebe in umrl z dvignjeno pestjo.

Najbolj zverinsko so mučili Rudija Medveščka, lastnika tvrdke "Kromkovina". Pri zasliševanju so ga tolkli s puškiniimi kopiti, da je imel po telesu vse polne udrtin, zlasti na hrbtu. Glavo so mu dobesedno razdrobili. Vse peklenke muke je prestal kot zamozavesten slovenski borec. Umril je s prezirom do podlih fašističnih zverin.

Nekaj dni nato so Italijani vdrti v tvornico "Saturnus" in jo preiskali. Našli niso nič in so odšli. Potem so delavci sami napravili preiskavo in so našli podtaknjeno orožje ter nelegalno literaturo. Oboje so odstranili. Kmalu nato so se Italijani znova vrnili in iskali material, ki so ga sami podtaknili. Ko so videli, da jim je podla nakana izpodletela, so v onemoglem besu zgrabili uradnico Vido Pregarčevo, češ, da so pri njej našli narodno-osvobodilno literaturo. Namestu so jo obsodili na smrt. Ker italijanski vojaki niso hoteli streljati v žensko in so vse naboje izstrelili v zid, je pristopil "vitežki" oficir in žrtev fašističnega barbarstva lastno-ročno ustrelil. Tudi tovarišica

VIDA PREGARČ

je bila s svojim držanjem pred rabeljskimi puškami vzor slovenskega herojstva.

Če prištejemo provokacijski akt pod Rožnikom, ki je končal z ustrelitvijo mladega Slovenca, imamo zdaj pred seboj tri primere najnižkotnejše podlosti fašističnih okupatorjev. Ker so brez moči pred nenehno rastočim osvobodilnim gibanjem slovenskega naroda, se zatekajo k najbolj prozornim provokacijam. V ta namen izkoristijo vsako ovadbo, napravijo iz nje "uspeh vestne preiskave" in na tej podlagi uprizorijo svoje barbarske "uničevalne akcije", združene s požigi in ubijanjem nedolžnih ljudi.

Slovenci, ki si jih podivjana fašistična soldateska izbere za svoje žrtve, umirajo kot junaki. NAROD, KI IMA TAKE HEROJE NE MORE IN NE BO POGINIL! Poginili bodo pa Judeži in črnosračniški rablji, ki ne bodo ubežali pravičnemu srdu slovenskega ljudstva. Ob uri končnega plačila jih bomo našli, pa če jih imamo iskati v žrelu Vezuva.

HEROJEM SLOVENSKEGA OSVOBODILNEGA BOJA - SLAVA! JUDEŽEM IN ZVEREM V ČRNIH SRAJCAH - SMRT!

OKREPITE KONSPIRACIJO ! NE PRIPOVEDUJTE NIKOMUR NIČESAR, KAR BI LAHKO IZKORISTIL SOVRAŽNIK! NE NASEDAJTE VOHUNOM IN PROVOKATORJEM !

ITALIJANSKA OFENZIVA PROTI SLOVENSKIM PARTIZANOM SE KRHA

Na položaju, dne 24. avgusta 1942.

Glavni štab slovenske partizanske vojske poroča:

Velika italijanska ofenziva proti partizanom v takozvani ljubljanski pokrajini, za katero so imeli okupatorji na razpolago 32.000 vojakov, traja zdaj že poldrug mesec. Italijanski imperijalisti pa so danes še prav tako oddaljeni od svojega cilja - uničenja partizanstva na slovenskem ozemlju. Naše čete se spretno izmikajo frontalnim bojem, zadajajo pa fašističnim tolpom zelo občutne udarce. Tako so imeli Italijani krvave izgube pri Dolenjskih Toplicah, nad Podturnom, na Komolcu, Mali Gori, pri Cvišlarjih in pri Laščah nad Žužemberkom. V teh bojih so imeli Italijani skupno že nad 850 žrtev.

Italijanske operacije se nadaljujejo v Suhi Krajini. Vendar izgubljajo na svoji udarnosti. Vsak naslednji odsek, ki ga skušajo "očistiti", pošiljajo vse manjše in manjše sile, kar kaže, da se izčrpujejo in da se ofenziva krha.

21. VIII. 1942 je četa iz Udarne brigade "Tone Tomšič" napadla nemško posadko v Družcah nad Bučko. Pobili so nad 20 nemških vojakov, ostali pa so zbežali. Nemški oficirji, ki so spali v hišah, so bili tako presenečeni, da so zbežali v spodnjih hlačah. Tako so udarniki zaplenili 3 popolne oficirske uniforme in opreme, večje število plaščev, nahrbtnikov, torbic in 12 vojaških uniform.

20. VIII. je četa dolenjskih partizanov napadla nemško obmejno posadko pri Sv. Križu nad Litijo. Padlo je 8 nemških obmejnih stražarjev. Zaplenjene so bile tri puške in municija.

ZA VEČJO BUDNOST V BOJU PROTI TUJIM OKUPATORJEM IN NJIHOVIM DOMACIM OPRICNIKOM

Tuji okupator jepri čel sistematično organizirati naše domače prodance za svojo vojnisko službo. Naša naloga ni le v tem, da te Judeže razkrinkujemo in neusmiljeno trebimo s svete slovenske zemlje, marveč moramo storiti vse, da bo uspeh njihove ovaduške akcije kar najmanjši. To bomo dosegli, če bomo pri vsem svojem delu povečali svojo budnost, če bomo zatirali vsako lahko-miselnost in površnost.

Za vsakega aktivista OF naj velja predvsem to-le:

1.) Brezpogojno je treba molčati o svojem delu pred vsakomer, ki se ga to delo neposredno ne tiče, pa naj bo še tako zanesljiv človek. Imena, kraji sestajanja, predvidene akcije, vse to so stvari, o katerih je treba molčati. O teh stvareh je dopusten razgovor samo med ljudmi, ki pri njih neposredno sodelujejo in so funkcionarji, ki so za ta sektor dela neposredno odgovorni. V tem pogledu ne sme biti nobene familijarnosti! Prav tako ne sme nihče povpraševati in se zanimati za stvari, ki se ga neposredno nič ne tičejo.

S tem bomo dosegli dvoje: sovražnik ne bo mogel odkriti naših ljudi, prostorov in načrtov, mi pa bomo lažje odkrili vsakega provokatorja, ki se bo skušal vrniti v naše vrste, zakaj točno bomo lahko ugotovili, kdo vse je za izdane stvari vedel. Hkrati bo s tem tudi odstranjeno vsako neupravičeno medsebojno sumničenje.

Torej: proč s klepetanjem, zvedavostjo in bahaštvom! Tovariše, ki se teh razvad ne morejo iznebiti, je treba odstraniti od vsakega, zlasti pa od kbličkaj odgovornega posla!

2.) Prostore za sestanke je treba uporabljati neopazno, ob urah in na način, ki ustreza hišnim prilikam in okolici. Nedopustno je skupno prihajanje in odhajanje. Aktivisti našega osvobodilnega gibanja naj se po cestah in javnih lokalih ne gibljejo v spremstvu drugih aktivistov. Zlasti velja to za kompromitirane ljudi.

3.) Čeprav moramo vselej pazerno opazovati svojo okolico, ne smemo tega delati, na sumljiv, pozornost vzbujajoč način, marveč naravno in mirno. Zlasti velja to za akcije. Tudi obleka in hoja ne sme vzbujati pozornosti.

Vse mora ustrezati krajevnim razmeram in običajem.

4.) Pri poglobljanju naše budnosti nasproti sovražniku slovenske svobode ne smemo nikoli pozabiti dveh stvari:

a) Ni navodil, ki bi veljala za vse kraje, za vse čase, za vse ljudi. Vsak mora pri tem pokazati najvišjo mero iznajdljivosti in se ne sme ravnati po šablonah. Navodila je treba uporabljati z ozirom na čas, na kraj na človeka. Razlika je torej med danes in jutri, med tem in onim krajem, med tem in onim časom, med menoj in teboj. Kar je konspirativno tukaj, zdaj in zame, je lahko nekonspirativno tam, kasneje in za te.

b) Konspiracija ne sme ovirati dela, kontrole in razvoja kadrov. To se pravi, ne smemo pasti v drugo skrajnost in skrivati pred sočelavci tudi stvari, ki so važne za njihovo delo. O vseh stvareh moramo poročati pristojnim funkcionarjem. Pripovedovati moramo izkušnje iz svojega dela našim aktivistom, vendar tako, da ne izvedo nobenih organizacijskih tajnosti, ki se jih neposredno ne tičejo.

5.) Najboljša obramba je napad! Zategadelj je treba povsod razbijati in razkrajati belogardistična vohunska gnezda in z vsemi močmi podpirati delo organov varnostno-obveščevalne službe OF. To je sveta dolžnost vsakega pristaša slovenskega narodno-osvobodilnega gibanja. Toda pomni: karkoli izveš o delovanju sovražnikov naroda, kadarkoli se ti porodi sumnja o kaki osebi, tedaj tega nikar široko ne oznanjaj naokrog, marveč sporoči najbližjemu funkcionarju OF ali organu VOS. Kdor se tega načela ne drži, lahko dostikrat z neopravičenim sumničenjem vnaša zmedo v lastne vrste in po nedolžnem osumničenju osebi povzroča težke ure.

SLOVENCIM IN SLOVENKAM ! BORCI ZA OSVOBOJENJE SLOVENSKEGA NARODA!
DRŽITE SE VESTNO TEH NAVODIL, KER BOSTE S TEM PRIBLIŽALI DAN NAŠE KONČNE ZMAGE NAD KLETIM SOVRAŽNIKOM !

NE NASEDAJTE LAŽEM IN OBREKOVANJU!

Belogardistični izdajalci in zavezniki okupatorjev se poslužujejo vseh sredstev, da bi kar najbolj škodovali osvobodilnemu boju slovenskega naroda in pomagali fašističnim nasilnikom.

Zadnje čase razširjajo po Ljubljani vesti, da je Italijanom padel v roke ves tajni material gospodarskega odbora OF z vsemi imeni tistih oseb, ki so naš boj podpirale s prispevki v denarju in blagu, s posojili itd. Ta arhiv so baje našli v neki pozemski jami na Krimu. Sodeč po teh vesteh, torej Italijani vedo za imena vseh podpornikov OF in je pričakovati novih represalij.

Izjavljamo, da so te in take vesti od začetka do kraja izmišljene. Okupatorjem niso padli v roke nobeni taki ali podobni zapiski gospodarskega ali kakega drugega odseka OF. Izjavljamo tudi, da takih zapiskov ne sestavljamo in jih sploh nikoli nismo sestavljali.

Namen te podle propagande je jasen: zbegati naše pristaše in tiste gospodarske kroge, ki se zavedajo, da je v teh časih njihovo mesto na strani borečega se slovenskega ljudstva in zategadelj naš boj požrt ovalno podpirajo. To nizkotno propagando vrše tisti zločinci, ki po eni plati sami na debelo ovajajo zavedne Slovence okupatorskim oblastem, po drugi plati pa med našimi gospodarskimi krogi agitirajo proti naši posojilni akciji in jih nagovarjajo naj denar in premoženje spravijo na varno v Italijo.

Toda tudi najnovejša zločinska spletkina naših belogardistov ne bo imela uspeha, kakor ga nimajo druga njihova zločinska nedela. Slovenski narod pa ima en dokaz več, kdo in kaj so tisti ljudje, ki mu danes tako nesramno padajo v hrbet.

Pozivamo vse naše organizacije, naj budno pazijo na agente, ki širijo take in podobne laži. Zapomniti si jih moramo kot ovaduhe in izdajalce in jim pripraviti dan plačila.

Gospodarski odsek OF.

RABLJEVIHLAPCI V VLOGI SODNIKOV *Zik.*

Peta kolona, ki jo tvorijo belogardistično-mihajlovičevi izrodki slovenskega naroda, se proti slovenskemu narodno-osvobodilnemu gibanju udejstvuje v treh pravicah: česar ne more doseči z ovadustvom in izdajstvom, česar ne more doseči z oboroženim nastopom "legije smrti" ramo ob ramo s črnimi srajcami, to skuša doseči z obrekovanjem in podtikanjem z razkrajanjem borbenih vrst OF. Laž in kleveta sta ji hkrati najboljša sredstva za pri-

krivanje njenega izdajalskega početja.

Kdo služi beli gardi pri njenem nizkotnem početju?

Vsak omahljivec in nestanovitnež, ki bi se bil pripraviljen "boriti" za svobodo, če ta boj ne bi terjal nobenih žrtev; vsak strahopetec, ki je dezertiral iz partizanskih vrst. Vsi taki in podobni elementi svojega figarstva ne morejo utemeljiti drugače kakor, da zvesto ponavljajo belogardistične klevete o "nepotrebnih žrtvah"; o tem, kako je partizansko vodstvo strahopetno zbežalo; o tem, kako je partizanstvo v razkroju itd. itd.

Kdo so tisti, ki podpirajo govorice o "nepotrebnih žrtvah" danes, ko se slovenski narod bori za svojo svobodo? To so tisti, ki so v letih 1914-1918 navduševali slovenske fante in može za boj proti Srbom in proti Rusom za tuje koristi. To so tisti, ki so leta in leta hujskali na križarsko vojno proti Sovjetski Zvezi in bi bili brez ozira na žrtve poslali vanjo zadnjega slovenskega fanta, če bi bilo to v njihovi moči. To so tisti, ki so sklepali s Hitlerjem in Mussolinijem pogodbe o "večnem prijateljstvu" in v teh pogodbah s tajnimi klavzulami pristajali na uničenje avstrijske, češko-slovaške in albanske neodvisnosti. To so tisti, ki so obema fašističnima krvolokama odpirali pot od onega vnanjepolitičnega uspeha do drugega; in ob teh uspehih so se opajale nemške in italijanske množice ter pričele verovati v neizpodbitnost Hitlerjevih in Mussolinijevih stremljenj. To so tisti, ki so Hitlerju in Mussoliniju neposredno omogočili, da sta pahnila svet v vojno, ki zdaj stopa v svojo četrto leto in terja milijone in milijone človeških, nam bratskih in tudi naših lastnih življenj. To so tisti, ki danes, ko je ljudstvo izpregledalo njihovo izdajalsko nprav, pošiljajo v bratomorni boj zapeljane ljudi, čeprav vedo, da te žrtve njihovega hujskanja čaka samo smrt iz partizanskih pušk.

Naj o nepotrebnih žrtvah ne govore protiljudske hijene, ki so odgovorne za vso vnanjo politiko raznih Stojadinovičev in Cvetkovičev, s tem pa tudi sokrivi za morje krvi prelite v tej vojni.

In kdo so politični in vojaški voditelji OF?, ki jih belogardistični izdajalci blatijo z najostudnejšimi lažmi in kličejo nadnje okupatorjevo pravico? To so tisti, ki so leta in leta obsojali pogubno politiko Korošcev, Kramarjev, Natlačenov, ker so vedeli, da konec konca vodi v vojno in nesrečo v težke in krvave žrtve. To so tisti, ki jih je preganjala Natlačenova policija, ker so razkrinkavali podle načrte Hitlerja in Mussolinija ter naše prodane domače reakcije. To so tisti, ki so z vsemi silami branili načelo kolektivne varnosti, katerega prvobornitelj je bila Sovjetska Zveza. To so tisti, ki so stremeli za ustvaritvijo mogočnega bloka miroljubnih držav, ki bi lahko za časa preprečil Hitlerjeve in Mussolinijeve vojne pustolovščine. In ravno voditelji najbolj obrekovanega dela OF Komunistične Partije Slovenije, so tisti, katerih življenska vsebina je boj za slovenski narod, predvsem za njegovo ogromno večino, za slovensko delovno ljudstvo. To so tisti, ki so v boju za srečnejšo bodočnost naše slovenske domovine in njenega ljudstva, neustrašeno šli in hodijo skozi Hacinove policijske zapore, skozi Acimovičeve glavnače in skozi Messanine mučilnice. To so tisti, ki se v tem boju ne boje pogledati smrti v oči, kakor se ni bal najboljši med njimi Tone Tomšič.

Naj strahopetne protiljudske hijene ne podtikajo ljudem iz vodstva OF in KPS, da tirajo narod v "nepotrebne žrtve", zakaj oni so bili tisti, katerih dolgoletna politika je stremela samo za tem, da prepreči podjarmljenje malih narodov, da prepreči kri in žrtve.

Prav radi verjamemo, da bi bila Natlačenovsko-Ribnikarska svojat neznansko vesela, če bi prvobornitelje OF dobila pred italijanske in nemške puške. Zato je organizirala svoj ovaduški aparat, zato pošilja svojo "legijo smrti" v gpzdove, zato pomaga okupatorskim psom-gonjačem, iskati sled za njimi. Ker pa vse to nič ne pomaga in ker se vodstvo OF ne postavi kar samo pod okupatorske puške ali pod bočalo izdajalca, zato si je treba izmišljevati vesti o "grozodejstvih" partizanskih komisarjev, o izrezanih rebrih in odsekanih glavah. Zato je treba trositi laži o "strahopetnosti" vodstva OF, ki da prepušča zapeljane partizane njihovi usodi, jih celo izdaja okupatorjem, samo pa beži. Zato je treba z najgorostasnejšimi izmišljotinami izvajati tako "javno mnenje", ki bo omogočilo razširjanje ovaduškega aparata. Zato je treba z nizkotnim blatenjem vodstva OF utirati pot za povratek med ljudstvom toliko osovraženih vlastodržcev stare Jugoslavije.

Zmerom, kadar se ljudstvo v pravičnem srdu dvigne proti tujim in domačim zatiralcem, se zgodi, da zatiralci voditeljem ljudske vstaje natvezijo vse tiste zločine in grozodejstva, ki jih sami vrše. Tako je bilo za časa kmečkih puntov, tako je bilo v francoski revoluciji, tako je bilo v vseh narodno-osvobodilnih bojih zgodovine, tako je bilo v veliki ruski revoluciji in tako je danes pri nas.

Slovensko ljudstvo to prav dobro ve, zato ne naseda tistim, ki tekmujejo z okupatorskim časopisjem v obrekovanju in blatenju slovenskega narodno-osvobodilnega boja. Ljudstvo pozna tiste, ki po vaseh s prstom kažejo na narodno zavedne kmete in jih izročajo okupatorskim rabljam. Ljudstvo pozna tiste, ki ob najočitnejših grozodejstvih fašističnih zveri ne zganejo niti z mezincem, nasprotno, ta grozodejstva skušajo z vso ciničnostjo pokvarjenih juristov celo zagovarjati in opravičevati. Za to ljudstvo z ogorčenjem zavrača njihove zlobne in bedaste izmišljotine.

Slovensko ljudstvo dobro ve, kdo je kriv vseh neizmernih žrtev: TUJI NAPADALCI, ki so zaslužnili narode Jugoslavije in DOMAČI IZDAJALCI, ki so narode Jugoslavije 20 let prodajali in jih danes prodajajo ostudneje ko kdaj prej. IN V TEJ ZAVESTI BO LJUDSTVO TUDI SODILO, KO PRIDE TRENUTEK KONČNEGA OBRAČUNA: SODILO BO RABLJE IN NJIHOVE HLAPECE.

Slovensko ljudstvo dobro ve, da so sedanje težke žrtve trden temelj tiste lepše in srečnejše slovenske bodočnosti, ki je zdaj že tako otipljivo blizu in ki jo je v duhu gleal naš veliki Cankar, ko je zapisal:

iz muke in trpljenja in suženjstva nešteti milijoni bo vzrasla naša domovina: vsa ta lepa zemlja z vsem svojim neizmernim bogastvom. Tedaj bodo le še grenak in grd spomin te gosposke domovine, na suženjstvu zidane, s krvjo in solzami gnojene, sramota človeštva, zasmeh pravici....."

Boj in trpljenje slovenskega ljudstva na Gorenjskem

/Dopis iz Gorenjskega/

Kakor v Ljubljanski pokrajini italijanski fašisti, tako tudi na Gorenjskem nemška fašistična beštija divja toliko bolj, kolikor bolj sluti, da se ji bližajo zadnji dnevi. Samo v času od 29.VII. do 2.VIII. so na Gorenjskem postrelili 163 talcev. Med ustreljenimi Slovenci so bili tudi taki, ki so jih komaj pripeljali v Begunje in sploh še niso bili zaslišani, kakor tudi ljudje, ki jim po večmesečnem zasliševanju ni bilo dokazati nobene krivde.

Nemci so v zadnjem času požgali vas Bistrico pod Podbrežjem, zlasti dosti pa so trpele hribovske vasi ob Lukovici in Moravčah. Tam so nemški razbojniki požgali 5 vasi, moške so postrelili in sežgali, nekatere še napol žive. Okoli 300 žena in otrok so odpeljali v Št. Vid odkoder bodo transportirani v nemška taborišča. V Škofovih zavodih v Št. Vidu je stalno do 800 oseb, ki čakajo, da jih odpeljejo. Ker nimajo niti časa niti pravice vzeti s seboj obutev, odhajajo le slabo oblečeni.

Nemške zveri iščejo na manjšega povoda, da bi se znesli nad slovenskim ljudstvom. Himmlerjev načrt o iztrebljenju slovenskega življa hočejo izvesti, še preden jim bo zadan odločilen udarec na Vzhodnem bojišču. Slovenci se v silobranu zatekajo k samobrambi. Vsi količkaj zavedni možje in fantje se združujejo v partizanske oddelke in se organizirano bore proti tujim zatiralcem prelepe Gorenjske. Samo ljudi, ki ne znajo ceniti smotrenega in organiziranega boja včasih pravični srd nad nemškim barbarstvom zasede v dejanja, katerih pomen za obči narodno-osvobodilni boj nikakor ne more odtehtati številnih žrtev, ki jih zahtevajo fašistične represalije. Tako je Nemcem kot povod za masakriranje 163 Slovencev služilo nekaj posamičnih napadov na posamične nemške vojake.

Med Nemci in vojaštvom narašča demoralizacija, nihče več ne misli na zmago, vsi pa se boje zime. Velike skrbi jim delajo zračni napadi Sovjetskega in angleškega letalstva. Tudi s prehrano je zmerom slabše. Večja mesta že doslovno stradajo. Pozdrav "Heil Hitler" je zlasti v Avstriji postal tako osovražen, da v večini hotelov in trgovin nanj sploh ne odgovarjajo več.

Spričo vse večjega preganjanja, se na Gorenjskem vedno bolj širi partizanska akcija. Na Jelovici je prišlo do hudih bojov med partizani in Nemci. Čeprav so Nemci partizane s pomočjo nekega Judeža iznenadili, so imeli v teh bojih vendarle neprimerno večje izgube kakor partizani. Samo oficirjev in podoficirjev je padlo 48, pokopali so jih v Kranju. Ostale vojake pa kar nekje v

bližini bojišča.

Partizanske čete se množijo tudi v Avstriji. Protifašistični radio Sender Oesterreich prinaša vedno poročila "vrhovnega štaba" narodno-osvobodilno partizanske in dobrovoljske vojske Jugoslavije.

Zadnje dni so na Koroškem zaprli okrog 200 Avstrijcev, ki so jih obdolžili, da podpirajo akcijo slovenskih partizanov. Med aretiranimi je zlasti mnogo železničarjev.

Slovensko ljudstvo na Gorenjskem s svojo prirojeno žilavostjo vstraja in čaka dneva, ko se bo pod udarci zmagovite Rdeče vojske in narodno osvobodilnih partizanskih odredov zrušila Hitlerjeva Nemčija in bodo Slovenci končno zedinjeni in osvobojeni v Združenjeni Sloveniji.

SOVJETSKA IN ANGLEŠKA LETALA SO SE SREČALA NAD NEMČIJO

V noči na 30. avgust so velika krdeča sovjetskih letal napadla vojaško industrijske objekte v Berlinu, Koenigsbergu, Danzingu, Stettinu in nekaterih drugih mestih osrednje in vzhodne Nemčije. V Berlinu je bombardiranje povzročilo 48 požarov, med njimi 17 zelo obsežnih. Slišati je bilo 9 velikih eksplozij.

Na povratku z bombardiranja Stettina so se sovjetska letala srečala z angleškimi letali, ki so se pravkar vračala z bombardiranja Gdinje.

Od 23. do 30. avgusta je bilo na Vzhodnem bojišču sestreljenih 498 nemških letal. Sovjetske zgube znašajo 206 letal.

HRVATSKI NAROD SE DVIGA PROTI GOSPOSTVU TUJIH OKUPATORJEV IN NJIHOVIH USTASKIH PLAČANCEV

V zvezi z rekvizicijo letošnjih poljskih pridelkov, ki jih po ukazu nemških fašistov vrše pavličevi ustaši, so se po mnogih krajih Hrvatske pričeli kmečki nemiri. Kmetje nočejo oddajati žita in se združujejo v partizanske oddelke. Pavlič mobilizira proti njim domobransko vojsko, ki pa množično prehaja na stran hrvatskih partizanov.

Najmočnejše je kmečko gibanje v Hrvatskem Zagorju. Tja je bil poslan bataljon domobrancev pod vodstvom nekega kapitana. Kapitan je kot zaveden Hrvat z vsem svojim oddelkom, z oklopnimi avtomobili in s topovi prestopil na stran revolucionarnih kmetov.

S Hrvatskega prihajajo na različnejše vesti, ki jih še ni mogoče kontrolirati. Vsekakor pa drži, da stojijo hrvatski partizani 20 km pred Zagrebom in da so zavzeli Mrkonjić-grad /pod Avstrijo in pod Paveličem Varcar-Vakuf/, kjer je bila sklenjena sramotna pogodba med mihajlovičevimi četniki in ustaši. Nemci in ustaši so poslali proti partizanom močna ojačenja, ki pa ne morejo zadržati partizanskega napredovanja. Partizansko gibanje je zajelo tudi vso Slavonijo.

ZAPISKI NA ROBU:

MNOGO SOVRAŽNIKOV, MNOGO SLAVE! Natlačenova "Svobodna Slovenija" piše v svoji 18. številki: "Tročkistična in partizanska OF je napovedala vojno vsemu: Moskvi in Beogradu, Londonu in Washingtonu, naši domovini in zdravi človeški pameti"! Nesrečna veljaka Natlačen in Žebot sta menda še edina, ki se na Slovenskih tleh borita proti Rimu in Berlinu.

Natlačenova "SVOBODNA SLOVENIJA" in "LEGIJA SMRTI". V svoji 18. številki piše organ SS: "Če je to res obramba pred nasilji OF in preprečitev okupatorskih represalij, je narod z "Legijo smrti" pokazal zdravo voljo do življenja, da ne propade med dvema ognjema, ki ga sipata nanj protinarodno partizanstvo in okupator. "Čudovito zdrava volja naroda", ki hodi z italijanskimi kamijoni preprečevati okupatorske represalije in, ki svoje pozive meče iz italijanskih letal.

ZAPLENJENA PARTIZANSKA ZASTAVA. Te dni so Italijani v Šelenburgovi ulici razstavili v izložbenem oknu lepo zlikano rdečo zastavo z zlato všitim napisom, ki pove, da je to zastava udarnega bataljona "Tone Tomšič". To lepo zlikano zastavo so kajpak Italijani zaplenili v težkem boju s partizani in celo njihovo najboljši oddelkom, z udarnim bataljonom "Tone Tomšič". No, če so se že potrudili in sešili tako zastavo, bi lahko pustili na njej tudi sled "boja", da bi bila komedija vsaj verjetnejša.